

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji

- zasądzenie od EBI kwoty będącej równowartością 16-miesięcznego wynagrodzenia oraz sześciomiesięcznej odprawy, tj. kwoty 317 668 EUR naliczonej na dzień złożenia pierwszego wniosku o odszkodowanie w dniu 23 października 2019 r., zwaloryzowanej na dzień zapłaty;
- zasądzenie od EBI zadośćuczynienia za krzywdę ustalonego ex aequo et bono na kwotę 50 000 EUR;
- w stosownym wypadku stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 marca o oddaleniu wniosku o odszkodowanie, doręczonej w dniu 10 marca 2020 r.;
- w stosownym wypadku stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o oddaleniu zażalenia z dnia 8 sierpnia 2020 r.;
- zobowiązanie EBI, tytułem środka organizacji postępowania, o udostępnienie sprawozdania SSTL;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie odpowiedzialności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w związku z szeregiem zdarzeń, które, rozpatrywane indywidualnie lub zbiorowo, dowodzą bezprawnego zachowania EBI, które doprowadziło do doznania przez nią krzywdy i spowodowało jej chorobę, skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia obowiązku staranności i dobrej administracji, naruszenia obowiązku przejrzystości, którego miał dopuścić się EBI oraz, ogólniej rzecz ujmując, naruszenia ogólnego obowiązku ostrożności i staranności spoczywającego na każdym pracodawcy.

W niniejszej sprawie skarżąca podnosi, że gdyby EBI właściwie wywiązywał się z obowiązku stosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa w swoich budynkach, nie doszłoby do tragicznego samobójstwa stażysty. Twierdzi też, że gdyby EBI zaakceptował swoją odpowiedzialność w związku z tym samobójstwem i dopełnił ciężących na nim wobec swoich pracowników, w szczególności takich jak skarżąca, obowiązków przejrzystości, wsparcia, otwartości i pomocy, skarżąca nie byłaby dzisiaj pracownikiem niezdolnym do pracy, który cierpi i którego przebiegu kariery oraz jej zasług jej pracodawca, mimo jej lojalnej pracy, zdaje się nie dostrzegać.

Skarżąca twierdzi, że okoliczności faktyczne wskazują, iż EBI, zamiast zachować się jak odpowiedzialny pracodawca, który otacza swoich pracowników ochroną, podjął kroki mające na celu zdyskredytowanie i zdeprecjonowanie skarżącej w następstwie samobójstwa jej stażysty, co doprowadziło ją na skraj załamania fizycznego i psychicznego. Po 30 latach wzorowej kariery zawodowej kandydatka czuje, że została potraktowana jak zły i nieuczciwy pracownik.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2020 r. – Mylan Ireland / EMA

(Sprawa T-703/20)

(2021/C 35/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Krens)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zarzut niezgodności z prawem podniesiony przez skarżącą przeciwko wnioskowi Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi, zgodnie z którym produkt leczniczy Biogen Idec Ltd, Tecfidera®, ma status innej substancji czynnej, z czego wynika obowiązek uzyskania nowego ogólnego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, jak wspomniano w decyzji z dnia 30 stycznia 2014 r. dopuszczającej do obrotu „Tecfidera® – Dimethyl Fumarate”, jest dopuszczalny i zasadny;
- stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 1 października 2020 r. o niezatwierdzeniu wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dotyczącego generycznej wersji produktu leczniczego Tecfidera;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym, ze względu na to, że zarzut niezgodności z prawem był zasadny, zaskarżona decyzja nie jest prawnie dopuszczalna, ponieważ EMA naruszyła prawo i popełniła błędy w ustaleniach faktycznych oraz uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia i dokonania starannej i dogłębnej oceny zgodnie z wymaganiami art. 296 TFUE.
2. Zarzut drugi kwestionujący zgodność z prawem zaskarżonej decyzji, ponieważ status „innej substancji czynnej” powinien być zostać ponownie zbadany po złożeniu zarzutów skarżącej, które zostały przedstawione na etapie składania wniosku. W związku z tym, EMA nie wykonała swoich obowiązków w sposób należyty, w szczególności obowiązku dokonania skutecznej i starannej oceny oraz nie przedstawiła uzasadnienia zgodnie z wymaganiami art. 296 TFUE, co powoduje, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2020 r. – MiMedx Group/EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Sprawa T-706/20)

(2021/C 35/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Bogatz i Y. Stone)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Epiflex” – unijny znak towarowy nr 1 281 385

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2020 r. w sprawie R 133/2020-2